

31996L0061

10.10.1996.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 257/26

PADOMES DIREKTĪVA 96/61/EK
(1996. gada 24. septembris)
par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 130.s panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

pieņemot lēmumu saskaņā ar Līguma 189.c pantā paredzēto procedūru ⁽³⁾,

(1) tā kā Līguma 130.r pantā izklāstītajos Kopienas vides politikas mērķos un principos ietilpst jo īpaši piesārņojuma novēršana, samazināšana un, cik iespējams, izskaušana, piešķirot prioritāti intervencei tā avotā, un nodrošinot pārdomātu dabas resursu pārvaldību, ievērojot principu — "maksā piesārņotājs" — un piesārņojuma novēršanas principu;

(2) tā kā Piektajā rīcības programmā vides jomā, kuras vispārējos pamatprincipus Padome un dalībvalstu valdību pārstāvji Padomes sanāsmē apstiprināja 1993. gada 1. februāra rezolūcijā par Kopienas politikas un rīcības programmu attiecībā uz vidi un noturīgu attīstību ⁽⁴⁾, noteikta prioritāte piesārņojuma integrētai kontrolei, kurai ir svarīga nozīme virzībā uz noturīgāka līdzsvara panākšanu starp cilvēku darbību un sociāli ekonomisko attīstību, no vienas puses, un dabas resursiem un to atjaunošanās spēju, no otras puses;

(3) tā kā, lai īstenotu integrēto pieeju piesārņojuma samazināšanai, vajadzīga rīcība Kopienas līmenī, lai izdarītu grozījumus un papildinājumus esošajos Kopienas tiesību aktos, kas attiecas uz rūpniecības iekārtu radītā piesārņojuma novēršanu un kontroli;

(4) tā kā ar Padomes Direktīvu 84/360/EEK (1984. gada 28. jūnijs) par rūpniecisku iekārtu radītā gaisa

piesārņojuma apkarošanu ⁽⁵⁾ ieviesti vispārēji principi, saskaņā ar kuriem pirms tādu rūpniecisku iekārtu ekspluatācijas vai būtiskas pārveidošanas, kuras var radīt gaisa piesārņojumu, jāsaņem atļauja;

(5) tā kā ar Padomes Direktīvu 76/464/EEK (1976. gada 4. maijs) par piesārņojumu, ko rada dažas bīstamas vielas, kuras novada Kopienas ūdens vidē ⁽⁶⁾, ieviesta prasība saņemt atļauju minēto vielu novadīšanai;

(6) tā kā, lai gan pastāv Kopienas tiesību akti par gaisa piesārņojuma apkarošanu un par to, lai novērstu vai samazinātu bīstamo vielu novadīšanu ūdenī, nav līdzvērtīgu Kopienas tiesību aktu, kuri vērsti uz to, lai novērstu vai samazinātu piesārņojuma emisijas augsnē;

(7) tā kā atšķirīgas pieejas emisiju samazināšanai gaisā, ūdenī un augsnē var veicināt piesārņojuma pārnesei no vienas dabas vides citā, nevis vides aizsardzību kopumā;

(8) tā kā integrētas pieejas mērķis piesārņojuma samazināšanā ir iespējami pilnīgi novērst emisijas gaisā, ūdenī vai augsnē, ņemot vērā atkritumu apsaimniekošanu, un, ja tāda nav iespējama, samazināt emisijas, lai sasniegtu augstu vides aizsardzības līmeni kopumā;

(9) tā kā šajā direktīvā noteikti piesārņojuma integrētas novēršanas un kontroles vispārēji principi; tā kā tajā noteikti pasākumi, kas vajadzīgi piesārņojuma integrētai novēršanai un kontrolei, lai sasniegtu augstu vides aizsardzības līmeni kopumā; tā kā integrēta pieeja piesārņojuma samazināšanai veicinās noturīgas attīstības principa piemērošanu;

(10) tā kā šīs direktīvas noteikumus piemēro, neierobežojot Padomes Direktīvu 85/337/EEK (1985. gada 27. jūnijs) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu ⁽⁷⁾; tā kā gadījumos, kad atļauju piešķiršanā jāņem vērā informācija vai secinājumi, kas iegūti, minēto direktīvu piemērojot, šī direktīva neietekmē Direktīvas 85/337/EEK īstenošanu;

⁽¹⁾ OV C 311, 17.11.1993., 6. lpp., un

OV C 165, 1.7.1995., 9. lpp.

⁽²⁾ OV C 195, 18.7.1995., 54. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 1994. gada 14. decembra atzinums (OV C 18, 23.1.1995., 96. lpp.), Padomes 1995. gada 27. novembra kopējā nostāja (OV C 87, 25.3.1996., 8. lpp.) un Eiropas Parlamenta 1996. gada 22. maija Lēmums (OV C 166, 10.6.1996.).

⁽⁴⁾ OV C 138, 17.5.1993., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 188, 16.7.1984., 20. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK (OV L 377, 24.9.1991., 48. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 129, 18.5.1976., 23. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK.

⁽⁷⁾ OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp.

- (11) tā kā dalībvalstīm jāveic pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka I pielikumā minēto rūpniecisko darbību veicēji ievēro konkrētu pamatprasību vispārējos principus; tā kā šim nolūkam būtu pietekami, ja kompetentās iestādes šos vispārējos principus ņemtu vērā, nosakot atļauju izsniegšanas nosacījumus;
- (12) tā kā daži noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, esošajām ražošanas iekārtām jāpiemēro pēc noteikta laika, bet visi pārējie — no šīs direktīvas īstenošanas dienas;
- (13) tā kā tāpēc ar piesārņojumu saistīto problēmu efektīvākai risināšanai operatoriem savā darbībā jāņem vērā vides aspekti; tā kā par šiem aspektiem jāinformē kompetentā iestāde vai kompetentās iestādes, lai tās pirms atļauju piešķiršanas var pārliecināties par to, ka noteikti visi attiecīgie piesārņojuma novēršanas vai kontroles pasākumi; tā kā ievērojamo piemērošanas procedūru atšķirību dēļ var tikt nodrošināts atšķirīgs vides aizsardzības un sabiedrības informētības līmenis; tā kā tāpēc pieteikumos atļauju izsniegšanai saskaņā ar šo direktīvu jāiekļauj minimālais datu kopums;
- (14) tā kā pilnīga atļauju izsniegšanas procedūras un nosacījumu saskaņošana kompetento iestāžu starpā radīs iespēju sasniegt augstāko faktiski iespējamo aizsardzības līmeni vidē kopumā;
- (15) tā kā kompetentā iestāde vai kompetentās iestādes piešķir atļauju vai izdara tajā grozījumus tikai pēc tam, kad noteikti pasākumi gaisa, ūdens un sauszemes vides aizsardzības integrētai aizsardzībai;
- (16) tā kā atļaujā jānosaka visi pasākumi, kas vajadzīgi atļaujas izsniegšanas nosacījumu izpildei, lai tādējādi sasniegtu augstu vides aizsardzības līmeni kopumā; tā kā, neierobežojot atļauju izsniegšanas procedūru, minētajiem pasākumiem var noteikt vispārīgas saistošas prasības;
- (17) tā kā emisijas robežvērtības, parametri vai tiem ekvivalenti tehniski pasākumi jānosaka, ņemot vērā labākās pieejamās metodes, nenorādot kādu konkrētu metodi vai tehnoloģiju un ņemot vērā attiecīgās iekārtas tehniskos parametrus, tās atrašanās vietu un vietējos vides apstākļus; tā kā visos gadījumos atļaujas izsniegšanas nosacījumos jāparedz noteikumi par to, kā samazināt piesārņojumu lielā attālumā un pārrobežu piesārņojumu, un tiem jānodrošina augsts vides aizsardzības līmenis kopumā;
- (18) tā kā dalībvalstis nosaka, kā vajadzības gadījumā ņemami vērā attiecīgo iekārtu tehniskie parametri, to atrašanās vieta un vietējie vides apstākļi;
- (19) tā kā gadījumos, kad vides kvalitātes standarts nosaka nepieciešamību izvirzīt stingrākus nosacījumus nekā tie, kurus iespējams nodrošināt ar labākajām pieejamām metodēm, atļaujās jo īpaši jāparedz papildu nosacījumi, neierobežojot citus pasākumus, kurus var veikt vides kvalitātes standartu izpildei;
- (20) tā kā, jo īpaši ņemot vērā tehnikas attīstību, labākās pieejamās metodes ar laiku mainās, kompetentajām iestādēm jāseko šādai attīstībai vai jābūt par to informētām;
- (21) tā kā iekārtu izmaiņas var būt piesārņojuma cēlonis; tā kā kompetentajai iestādei vai kompetentajām iestādēm tāpēc jābūt informētām par visām izmaiņām, kuras var ietekmēt vidi; tā kā iekārtas būtiskai pārveidošanai pirms tam jāsaņem atļauja saskaņā ar šo direktīvu;
- (22) tā kā atļaujas izsniegšanas nosacījumi regulāri jāpārskata, un, ja vajadzīgs, arī jāatjaunina; tā kā konkrētos apstākļos tie noteikti jāpārbauda;
- (23) tā kā, lai informētu sabiedrību par iekārtu ekspluatāciju un to iespējamo ietekmi uz vidi, kā arī lai nodrošinātu atļauju izsniegšanas kārtības pārredzamību visā Kopienā, sabiedrībai pirms jebkura lēmuma pieņemšanas ir jābūt pieejamai informācijai par iesniegtajiem pieteikumiem atļauju saņemšanai jaunām iekārtām vai būtisku izmaiņu veikšanai un par pašām atļaujām, to atjaunināšanu un attiecīgajiem monitoringa datiem;
- (24) tā kā svarīgāko emisiju un to avotu uzskaites izveidošanu var uzskatīt par būtisku instrumentu, kas jo īpaši dod iespēju Kopienā salīdzināt darbības, kuras rada piesārņojumu; tā kā šādu uzskaiti ar regulatīvās komitejas palīdzību sagatavos Komisija;

- (25) tā kā informācijas sagatavošana un tās apmaiņa Kopienas līmenī jautājumos, kas attiecas uz labākajām pieejamajām metodēm, veicinās tehnoloģisko traucējumu pārvarēšanu Kopienā, veicinās Kopienā izmantoto robežvērtību un metožu izplatību visā pasaulē, un palīdzēs dalībvalstīm efektīvi īstenot šo direktīvu;
- (26) tā kā regulāri tiks sagatavoti ziņojumi par šīs direktīvas īstenošanu un efektivitāti;
- (27) tā kā šī direktīva attiecas uz iekārtām, attiecībā uz kurām pastāv vērā ņemama iespēja radīt piesārņojumu un līdz ar to arī pārrobežu piesārņojumu; tā kā starpvalstu apspriedes jāorganizē tajos gadījumos, kad tiek iesniegti pieteikumi atļauju saņemšanai tādām jaunām iekārtām vai būtiskām iekārtu izmaiņām, kas varētu būtiski pasliktināt vides stāvokli; tā kā pieteikumiem, kas attiecas uz šādiem priekšlikumiem vai būtiskām izmaiņām, jābūt pieejamiem sabiedrībai visās dalībvalstīs, kuras varētu ietekmēt šie priekšlikumi vai izmaiņas;
- (28) tā kā Kopienas līmenī var identificēt vajadzību noteikt emisijas robežvērtības dažiem iekārtu veidiem un piesārņojošām vielām, uz kurām attiecas šī direktīva; tā kā Padome šīs emisijas robežvērtības noteiks atbilstīgi Līguma noteikumiem;
- (29) tā kā šīs direktīvas noteikumus piemēro, neierobežojot Kopienas noteikumus par drošību un veselības aizsardzību darbā;

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Mērķis un darbības joma

Šīs direktīvas mērķis ir panākt tāda piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli, ko rada I pielikumā minētās darbības. Tā nosaka pasākumus, kas paredzēti, lai novērstu vai — gadījumos, kad novēršana nav iespējama — samazinātu tās emisijas gaisā, ūdenī un zemē, kuras rodas no iepriekš minētajām darbībām, tostarp arī pasākumus, kas attiecas uz atkritumiem, lai sasniegtu augstu vides aizsardzības līmeni kopumā, neierobežojot Direktīvas 85/337/EEK noteikumus un citus attiecīgus Kopienas noteikumus.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- 1) "viela" ir ķīmiskais elements un tā savienojumi, izņemot radioaktīvas vielas Direktīvas 80/836/Euratom ⁽¹⁾ nozīmē un ģenētiski modificētus organismus Direktīvas 90/219/EEK ⁽²⁾ un Direktīvas 90/220/EEK ⁽³⁾ nozīmē;
- 2) "piesārņojums" ir cilvēka darbības izraisīta vielu, vibrācijas, siltuma vai trokšņa tieša vai netieša novadīšana gaisā, ūdenī vai zemē, kam var būt kaitīga ietekme uz cilvēka veselību vai vides kvalitāti, kas var radīt kaitējumu īpašumam vai sabojāt vai traucēt vides pievilcību un citus likumīgus vides izmantošanas veidus;
- 3) "iekārta" ir stacionāra tehniska vienība, kurā tiek veikta viena vai vairākas tādas darbības, kas uzskaitītas I pielikumā, kā arī visas citas darbības, kuras ir tieši tehniski saistītas ar darbībām, kas tiek veiktas attiecīgajā objektā, un kurām varētu būt ietekme uz emisijām un piesārņojumu;
- 4) "esoša iekārta" ir iekārta, kura tiek ekspluatēta, vai saskaņā ar tiesību aktiem, kas ir spēkā pirms šīs direktīvas īstenošanas dienas, iekārta, par kuru saņemta atļauja, vai arī iekārta, par kuru saskaņā ar kompetentās iestādes viedokli jāiesniedz pilns pieprasījums atļaujas saņemšanai, ar noteikumu, ka attiecīgā iekārta nodota ekspluatācijā ne vēlāk kā gada laikā pēc šīs direktīvas īstenošanas dienas;
- 5) "emisija" ir tieša vai netieša vielu, vibrāciju, siltuma vai trokšņa novadīšana no iekārtas punktveida vai difūza avota gaisā, ūdenī vai zemē;
- 6) "emisijas robežvērtības" ir masa, kas izteikta ar dažiem īpašiem parametriem, koncentrācija un/vai emisijas līmenis, ko nedrīkst pārsniegt kādā laika periodā vai vairākos laika periodos. Emisijas robežvērtības var noteikt arī konkrētām vielu grupām, saimēm vai veidiem, jo īpaši III pielikumā uzskaitītajām vielām.

(1) Padomes Direktīva 80/836/Euratom (1980. gada 15. jūlijs), ar ko groza direktīvas, kuras nosaka drošības pamatstandartus plašas sabiedrības un strādnieku veselības aizsardzībai pret draudiem, ko rada jonizējošais starojums (OV L 246, 17.9.1980., 1. lpp.). Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 84/467/EEK (OV L 265, 5.10.1984., 4. lpp.).

(2) Padomes Direktīva 90/219/EEK (1990. gada 23. aprīlis) par ģenētiski modificēto mikroorganismu ierobežotu izmantošanu (OV L 117, 8.5.1990., 1. lpp.). Direktīvā grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 94/51/EK (OV L 297, 18.11.1994., 29. lpp.).

(3) Padomes Direktīva 90/220/EEK (1990. gada 23. aprīlis) par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu dabā (OV L 117, 8.5.1990., 15. lpp.). Direktīvā grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 94/15/EK (OV L 103, 22.4.1994., 20. lpp.).

Vielām noteiktās emisijas robežvērtības parasti attiecas uz punktu, kurā notiek emisija no iekārtām, emisijas noteikšanā neņemot vērā atšķaidījumu. Attiecībā uz netiešu noplūdi ūdenī, nosakot attiecīgās iekārtas emisijas robežvērtības, var ņemt vērā ūdens attīrīšanas iekārtu darbību, ja videi kopumā tiek garantēts ekvivalents aizsardzības līmenis un ja tas nerada vides piesārņojuma līmeņa paaugstināšanos, neierobežojot Direktīvu 76/464/EEK vai direktīvas, ar kurām tā tiek īstenota;

7) "vides kvalitātes standarts" ir to prasību kopums, kuras saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem attiecīgajā laikā jāievēro konkrētajā vidē vai attiecīgā tās daļā;

8) "kompetentā iestāde" ir iestāde vai iestādes, vai arī organizācijas, kuras saskaņā ar dalībvalstu tiesību normām ir atbildīgas par to saistību izpildi, kuras izriet no šīs direktīvas;

9) "atļauja" ir rakstisks lēmums vai tā daļa (vai vairāki šādi lēmumi), ar kuru tiek dota atļauja ekspluatēt iekārtu vai tās daļu, ievērojot konkrētus nosacījumus, kas garantē, ka iekārta atbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām. Atļauja var attiekties uz vienu vai vairākām iekārtām vai to daļām, kas atrodas vienā un tajā pašā vietā un kam ir viens un tas pats operators;

10) a) "izmaiņas iekārtas ekspluatācijā" ir tādas iekārtas īpašību vai darbības veida izmaiņas vai paplašināšana, kas var ietekmēt vidi;

b) "būtiskas izmaiņas" ir tādas izmaiņas iekārtas ekspluatācijā, kuras pēc kompetentās iestādes atzinuma var būtiski nelabvēlīgi ietekmēt cilvēkus vai vidi;

11) "labākās pieejamās metodes" ir efektīvākais un pilnīgākais darbību un ekspluatācijas metožu izstrādes posms, kurā tiek parādīta konkrēto metožu faktiskā piemērotība tam, lai principā noteiktu pamatus emisijas robežvērtībām, kas paredzētas, lai novērstu un — gadījumos, kad novēršana ir neiespējama — vispār samazinātu emisijas un ietekmi uz vidi kopumā;

— "metodes" ietver gan izmantoto tehnoloģiju, gan risinājumus, kas attiecas uz iekārtas uzbūvi, uzstādīšanu, apkopi, ekspluatāciju un ekspluatācijas pārtraukšanu,

— "pieejamās" metodes ir tās metodes, kuras ir izstrādātas tiktāl, ka ir ieviešamas attiecīgajā ražošanas nozarē, ievērojot ekonomiski pamatotus un tehniski piemērotus

nosacījumus, ņemot vērā izmaksas un priekšrocības neatkarīgi no tā, vai metodes tiek izmantotas vai nodrošinātas konkrētajā dalībvalstī, ja tās ir operatoram pietiekami pieejamas,

— "labākās" ir tādas, kas ir visefektīvākās, lai sasniegtu augstu vides vispārējās aizsardzības līmeni kopumā.

Nosakot labākās pieejamās metodes, īpašība uzmanība jāpievērš IV pielikumā uzskaitītajiem apsvērumiem;

12) "operators" ir fiziska vai juridiska persona, kas ekspluatē vai kontrolē iekārtu, vai — gadījumos, kad to paredz valsts tiesību akti — persona, kurai deleģētas noteicošas ekonomiskas pilnvaras attiecībā uz iekārtas tehnisku darbību.

3. pants

Vispārīgie principi, kuri reglamentē operatoru pamatsaistības

Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai noteiktu, ka kompetentās iestādes nodrošina, lai iekārtas tiek ekspluatētas tā, ka:

a) tiek veikti visi vajadzīgie preventīvie pasākumi piesārņojuma novēršanai, jo īpaši, izmantojot labākās pieejamās metodes;

b) nerodas būtisks piesārņojums;

c) saskaņā ar Padomes Direktīvu 75/442/EEK (1975. gada 15. jūlijs) par atkritumiem ⁽¹⁾ nerodas atkritumi; gadījumos, kad atkritumi rodas, tie tiek pārstrādāti, vai — gadījumos, kad pārstrāde ir tehniski un ekonomiski neiespējama — apglabāti tā, lai tiktu novērsta vai samazināta jebkāda ietekme uz vidi;

d) enerģija tiek izmantota efektīvi;

e) tiek veikti pasākumi, kas vajadzīgi negadījumu novēršanai un to seku ierobežošanai;

f) pēc darbības pilnīgas izbeigšanas tiek veikti pasākumi, kas vajadzīgi piesārņojuma riska novēršanai un iekārtas ekspluatācijas vietas sakārtošanai atbilstīgā stāvoklī.

Saskaņā ar šo pantu dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentās iestādes, nosakot atļaujas nosacījumus, ņem vērā šajā pantā noteiktos vispārīgos principus.

⁽¹⁾ OV L 194, 25.7.1975., 39. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).

4. pants

Atļaujas jaunām iekārtām

Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka jaunas iekārtas netiek ekspluatētas, ja nav saņemta atļauja, kas piešķirta saskaņā ar šo direktīvu, neierobežojot izņēmumus, kuri noteikti Padomes Direktīvā 88/609/EEK (1988. gada 24. novembris) par dažu piesārņotāju emisijas ierobežošanu gaisā no lielām atkritumu sadedzināšanas iekārtām ⁽¹⁾.

5. pants

Prasības atļauju izsniegšanai esošām iekārtām

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to kompetentās iestādes, izmantojot atļaujas saskaņā ar 6. un 8. pantu vai attiecīgā gadījumā pārskatot un vajadzības gadījumā atjauninot nosacījumus, panāk, ka esošās iekārtas tiek ekspluatētas saskaņā ar 3., 7., 9., 10. un 13. pantā, 14. panta pirmajā un otrajā ievilkumā, kā arī 15. panta 2. punktā noteiktajām prasībām, vēlākais astoņus gadus pēc šīs direktīvas ieviešanas dienas, neierobežojot īpašus Kopienas tiesību aktus.

2. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai piemērotu 1., 2., 11., 12. panta, 14. panta trešā ievilkuma, 15. panta 1., 3. un 4. punkta, 16. un 17. panta, kā arī 18. panta 2. punkta noteikumus attiecībā uz esošajām iekārtām no šīs direktīvas ieviešanas dienas.

6. pants

Pieteikumi atļauju saņemšanai

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kompetentajai iestādei iesniegtajā pieteikumā atļaujas saņemšanai aprakstīta:

- iekārta un tās darbības,
- izejvielas un palīgmateriāli, citas iekārtā izmantotās vai tajā iegūtās vielas un enerģija,
- iekārtas emisiju avoti,
- apstākļi iekārtas uzstādīšanas vietā,
- no iekārtas katrā dabas vides daļā prognozējamo emisiju raksturs un daudzumi, kā arī emisiju būtiskākā ietekme uz vidi,
- paredzētā tehnoloģija un pārējās metodes, lai novērstu vai — gadījumos, kad tas nav iespējams — samazinātu emisijas no iekārtas,

⁽¹⁾ OV L 336, 7.12.1988., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/656/EEK (OV L 353, 17.12.1990., 59. lpp.).

- vajadzības gadījumā pasākumi atkritumu rašanās novēršanai iekārtā vai iekārtā radušos atkritumu pārstrādei,
- papildu pasākumi, kas paredzēti, lai tiktu ievēroti operatora pamatsaistību vispārējie principi, kuri noteikti 3. pantā,
- plānotie pasākumi emisiju monitoringam vidē.

Pieteikumā atļaujas saņemšanai iekļauj arī iepriekšējos ievilkumos minētās informācijas netehnisku kopsavilkumu.

2. Ja informācija, kas sniegta saskaņā ar Direktīvā 85/337/EEK noteiktajām prasībām, vai drošības pārskats, kurš sagatavots saskaņā ar Padomes Direktīvu 82/501/EEK (1982. gada 24. jūnijs) par smaga negadījuma briesmām, veicot noteiktas rūpnieciskas darbības ⁽²⁾, vai cita informācija, kas sniegta, ievērojot citus tiesību aktus, atbilst šajā pantā noteiktajām prasībām, to var iekļaut pieteikumā vai pievienot pieteikumam.

7. pants

Integrētā pieeja atļauju izsniegšanai

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka gadījumos, ja atļauju izsniegšanā iesaistītas vairākas kompetentās iestādes, atļaujas izsniegšanas nosacījumi un procedūras ir pilnīgi saskaņotas, lai garantētu visu šajā procedūrā kompetento iestāžu efektīvu integrētu pieeju.

8. pants

Lēmumi

Neierobežojot citas valstu vai Kopienas tiesību aktos noteiktās prasības, kompetentā iestāde piešķir atļauju, kurā ir norādīti nosacījumi, kas garantē, ka iekārta atbilst šīs direktīvas prasībām, vai, ja tas tā nav, atsakās piešķirt atļauju.

Visās piešķirtajās un grozītajās atļaujās jāiekļauj sīkas ziņas par šajā direktīvā minētajiem gaisa, ūdens un sauszemes vides aizsardzības noteikumiem.

9. pants

Atļaujas izsniegšanas nosacījumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atļaujā iekļauti visi pasākumi, kas vajadzīgi 3. un 10. pantā noteikto prasību ievērošanai attiecībā uz atļauju izsniegšanu, lai sasniegtu augstu vides aizsardzības līmeni kopumā, aizsargājot gaisu, ūdeni un zemi.

⁽²⁾ OV L 230, 5.8.1982., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).

2. Attiecībā uz jaunām iekārtām vai gadījumos, kad tiek veiktas būtiskas izmaiņas, uz kurām attiecas Direktīvas 85/337/EEK 4. pants, piešķirot atļaujas, jāņem vērā visa saskaņā ar minētās direktīvas 5., 6. un 7. pantu iegūtā informācija vai izdarītie secinājumi.

3. Atļaujā iekļauj piesārņojošu vielu emisijas robežvērtības, jo īpaši to, kuras uzskaitītas III pielikumā un varētu tikt emitētas no konkrētās iekārtas ievērojamā daudzumā, ņemot vērā to raksturu un piesārņojuma pārneses iespējas no vienas dabas vides daļas (gaisa, ūdens vai zemes) citā. Vajadzības gadījumā atļaujā iekļauj atbilstošas prasības, kuras nodrošina augsnes un gruntsūdeņu aizsardzību un pasākumus iekārtā radušos atkritumu apsaimniekošanai. Attiecīgā gadījumā robežvērtības var papildināt vai aizstāt ar tām ekvivalentiem parametriem vai tehniskiem pasākumiem.

Iekārtām, kuras minētas I pielikuma 6.6. punktā, saskaņā ar šo punktu noteiktajās emisijas robežvērtībās ņem vērā praktiskus apsvērumus par attiecīgā veida iekārtām.

4. Neierobežojot 10. panta noteikumus, emisijas robežvērtības, ekvivalenti parametri vai tehniski pasākumi, kas minēti 3. punktā, jānosaka, pamatojoties uz labākajām pieejamām metodēm, nenorādot kādas konkrētas metodes vai īpašu tehnoloģiju, bet ņemot vērā attiecīgās iekārtas tehniskos parametrus, tās atrašanās vietu un vietējos vides apstākļus. Jebkurā gadījumā atļaujas izsniegšanas nosacījumos jāparedz noteikumi, kas palīdz samazināt piesārņojumu lielā attālumā vai pārrobežu piesārņojumu, kā arī nodrošina augstu vides aizsardzības līmeni kopumā.

5. Atļaujā norāda piemērotas noplūdes monitoringa prasības, norādot mērījumu metodes un biežumu, novērtēšanas procedūru un pienākumu sniegt kompetentajai iestādei datus, kas vajadzīgi atļaujas izsniegšanas nosacījumu ievērošanas pārbaudei.

Attiecībā uz iekārtām, kuras minētas I pielikuma 6.6. punktā, šajā punktā minētajos pasākumos var ņemt vērā izmaksas un priekšrocības.

6. Atļaujās norāda pasākumus, kuri attiecas uz citiem nosacījumiem, kas nav parastie darbības nosacījumi. Tādējādi gadījumos, kad pastāv risks, ka var tikt ietekmēts vides stāvoklis, jāparedz attiecīgs noteikums gadījumiem, kad iekārta tiek palaista, rodas noplūdes, darbības traucējumi, notiek iekārtas īslaicīga apstādināšana vai ekspluatācijas pilnīga izbeigšana.

Atļaujā var iekļaut arī pagaidu atkāpes no 4. punktā noteiktajām prasībām, ja kompetentās iestādes apstiprinātais sanācijas plāns nodrošina, ka šīs prasības tiks ievērotas sešus mēnešus, un gadījumos, kad projekts nodrošina piesārņojuma samazināšanos.

7. Atļaujās šīs direktīvas prasību ievērošanai var iekļaut citus šādus īpašus nosacījumus pēc dalībvalsts vai kompetentās iestādes ieskatiem.

8. Neierobežojot pienākumu ieviest atļaujas izsniegšanas procedūru saskaņā ar šo direktīvu, dalībvalstis vispārīgos saistošos noteikumos var paredzēt konkrētas prasības attiecībā uz konkrētiem iekārtu veidiem, tos neiekļaujot individuālajos atļaujas izsniegšanas nosacījumos, ar noteikumu, ka tiek nodrošināta integrēta pieeja un ekvivalents un augsts vides aizsardzības līmenis kopumā.

10. pants

Labākās pieejamās metodes un vides kvalitātes standarti

Gadījumos, kad vides kvalitātes standarts nosaka nepieciešamību izvirzīt stingrākus nosacījumus nekā tie, ko iespējams nodrošināt ar labākajām pieejamām metodēm, atļaujās jo īpaši jāparedz papildu nosacījumi, neierobežojot citus pasākumus, kurus varētu veikt vides kvalitātes standartu izpildei.

11. pants

Labāko pieejamo metožu izmaiņas

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde seko labāko pieejamo metožu izmaiņām vai ir par tām informēta.

12. pants

Operatoru veiktās izmaiņas iekārtās

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka operators informē kompetentās iestādes par iekārtas ekspluatācijas plānotajām izmaiņām, kuras minētas 2. panta 10. punkta a) apakšpunktā. Attiecīgā gadījumā kompetentās iestādes atjaunina atļaujas vai atļaujas izsniegšanas nosacījumus.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka operators plānotās būtiskās izmaiņas iekārtas ekspluatācijā 2. panta 10. punkta b) apakšpunkta nozīmē veic tikai pēc tam, kad ir izsniegta atļauja saskaņā ar šo direktīvu. Pieteikumā atļaujas saņemšanai un kompetentās iestādes lēmumā jānorāda tās iekārtu daļas un tie 6. pantā minētie aspekti, kurus var skart attiecīgās izmaiņas. *Mutatis mutandis* piemēro 3. panta, 6. līdz 10. panta, 15. panta 1., 2. un 4. punkta noteikumus.

13. pants

Atļaujas izsniegšanas nosacījumu pārskatīšana un atjaunināšana, ko veic kompetentā iestāde

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes regulāri pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina atļaujas izsniegšanas nosacījumus.
2. Pārskatīšana jāveic visos gadījumos, kad
  - iekārtas radītais piesārņojums ir tik būtisks, ka jāpārskata atļaujā noteiktās esošās emisijas robežvērtības vai arī atļaujā jāiekļauj jaunas attiecīgas robežvērtības,
  - sakarā ar būtiskām izmaiņām labākajās pieejamajās metodēs, ir iespējams bez pārmērīgi augstām izmaksām ievērojami samazināt emisijas,
  - procesa vai darbības ekspluatācijas drošībai jāizmanto citas metodes,
  - to nosaka jaunie Kopienas vai valsts tiesību aktu noteikumi.

14. pants

Atļaujas izsniegšanas nosacījumu ievērošana

- Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka
- iekārtu ekspluatācijas laikā to operatori ievēro atļaujas izsniegšanas nosacījumus,
  - operatori regulāri informē kompetento iestādi par noplūžu monitoringa rezultātiem un nekavējoties ziņo par starpgadījumu vai negadījumu, kuram ir būtiska ietekme uz vidi,
  - iekārtu operatori kompetentās iestādes pārstāvjiem sniedz palīdzību, kas tiem vajadzīga, lai veiktu iekārtu pārbaudes, ņemtu paraugus un vāktu informāciju, kura tiem vajadzīga, pildot pienākumus saskaņā ar šo direktīvu.

15. pants

Pieeja informācijai un sabiedrības iesaistīšanās atļauju izsniegšanas procedūrā

1. Neierobežojot Padomes Direktīvu 90/313/EEK (1990. gada 7. jūnijs) par brīvu piekļuvi vides informācijai ⁽¹⁾, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka noteiktu laiku sabiedrībai pieejami pieteikumi par atļauju saņemšanu jaunām iekārtām

(1) OV L 158, 23.6.1990., 56. pp.

vai esošo iekārtu būtiskām izmaiņām, lai nodrošinātu iespējas paust par tiem viedokli vēl pirms kompetentā iestāde ir pieņēmusi lēmumu.

Sabiedrībai jābūt pieejamam šim lēmumam, tostarp vismaz atļaujas, kā arī visu tās vēlāko atjauninājumu kopijai.

2. Sabiedrībai jābūt pieejamiem noplūžu monitoringa rezultātiem, kuri ir kompetento iestāžu rīcībā un kuri vajadzīgi saskaņā ar 9. pantā minētajiem atļaujas izsniegšanas nosacījumiem.

3. Komisijai, pamatojoties uz dalībvalstu iesniegtajiem datiem, reizi trijos gados jāpublicē pārskats par galvenajiem emisijas veidiem un emisijas avotiem. Saskaņā ar 19. pantā minēto procedūru Komisija nosaka informācijas pārsūtīšanas formu un šajā informācijā iekļaujamos datus.

Šādā pašā kārtībā Komisija var ierosināt pasākumus, lai nodrošinātu iespējas savstarpēji salīdzināt un papildināt datus emisiju pārskatā, kas minēts pirmajā daļā, un datus no citiem reģistriem un emisijas datu avotiem.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punktu piemēro, ievērojot Direktīvas 90/313/EEK 3. panta 2. un 3. punktā noteiktos ierobežojumus.

16. pants

Informācijas apmaiņa

1. Informācijas apmaiņai dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai reizi trijos gados un pirmoreiz — 18 mēnešu laikā pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas — nosūtītu Komisijai pieejamos reprezentatīvos datus par robežvērtībām, kuras konkrētiem darbību veidiem noteiktas saskaņā ar I pielikumu, un, attiecīgā gadījumā, ziņas par labākajām pieejamām metodēm, ar kurām tās ir iegūtas, ievērojot jo īpaši 9. panta noteikumus. Turpmāk dati jāpapildina saskaņā ar šā panta 3. punktā noteikto procedūru.

2. Komisija organizē informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un ieinteresētajām nozarēm par labākajām pieejamām metodēm, attiecīgo monitoringu un to pilnveidošanu. Reizi trijos gados Komisija publicē informācijas apmaiņas rezultātus.

3. Ziņojumus par šīs direktīvas īstenošanu un tās efektivitāti salīdzinājumā ar citiem Kopienas dokumentiem par vidi izveido saskaņā ar Direktīvas 91/692/EEK 5. un 6. pantā noteikto procedūru. Pirmajā pārskatā aptver triju gadu laika posmu sākot no dienas, kurā saskaņā ar 21. pantu šī direktīva tiek ieviesta. Komisija šo ziņojumu iesniedz Padomei, vajadzības gadījumā pievienojot attiecīgus priekšlikumus.

4. Dalībvalstis izveido vai izraugās iestādi vai iestādes, kuras ir atbildīgas par informācijas apmaiņu saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu, un attiecīgi informē Komisiju.

17. pants

Pārrobežu ietekme

1. Ja kāda dalībvalsts zina, ka iekārtas ekspluatācija varētu radīt būtiski nelabvēlīgu ietekmi uz vidi citā dalībvalstī, vai pēc tās dalībvalsts pieprasījuma, kuras vidi varētu būtiski ietekmēt, tā dalībvalsts, kuras teritorijā iesniegts pieteikums atļaujas izsniegšanai saskaņā ar 4. pantu vai 12. panta 2. punktu, nosūta citai dalībvalstij saskaņā ar 6. punktu sniedzamo informāciju tajā pašā laikā, kad tā kļūs pieejama tās pilsoņiem. Šāda informācija ir pamats visām apspriedēm, kas vajadzīgas divu dalībvalstu divpusējās attiecībās, ievērojot līdztiesības principus.

2. Divpusējās attiecībās dalībvalstis nodrošina, lai 1. punktā minētajos gadījumos tās dalībvalsts sabiedrībai, kuras teritorijā iespējama nelabvēlīga ietekme uz vidi, noteiktu laiku būtu pieejami arī pieteikumi atļauju izsniegšanai, un lai tai ir tiesības paust viedokli pirms kompetentā iestāde ir pieņēmusi lēmumu.

18. pants

Emisijas robežvērtības Kopienā

1. Pēc Komisijas priekšlikuma Padome saskaņā ar Līgumā noteikto procedūru nosaka emisijas robežvērtības:

— I pielikumā uzskaitītajiem iekārtu veidiem, izņemot atkritumu apglabāšanas poligonus, uz kuriem attiecas minētā pielikuma 5.1 un 5.4 punkts,

un

— III pielikumā minētajām piesārņojošām vielām,

par kurām, pamatojoties jo īpaši uz 16. pantā noteikto informācijas apmaiņu, identificēta vajadzība pēc rīcības Kopienas līmenī.

2. Ja nav tādu Komisijas emisijas robežvērtību, kas noteiktas saskaņā ar šo direktīvu, tad I pielikumā uzskaitītajām iekārtām par minimālajām emisijas robežvērtībām, ievērojot šo direktīvu, jāizmanto attiecīgās emisijas robežvērtības, kuras noteiktas II pielikumā minētajās direktīvās un citos Kopienas tiesību aktos.

Neierobežojot šīs direktīvas prasības, tehniskās prasības attiecībā uz atkritumu apglabāšanas poligoniem, uz kuriem attiecas I pielikuma 5.1 un 5.4 punkts, pēc Komisijas priekšlikuma nosaka Padome, ievērojot Līgumā noteiktās procedūras.

19. pants

Direktīvas 15. panta 3. punktā minētā komitejas procedūra

Komisijai palīdz komiteja, kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

Komisijas pārstāvis iesniedz komitejai veicamo pasākumu projektu. Atzinumu par projektu Komiteja sniedz termiņā, ko priekšsēdētājs var noteikt atkarībā no jautājuma steidzamības. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kā Līguma 148. panta 2. punktā noteikts attiecībā uz lēmumiem, kuri Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis komitejā vērtē tā, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie ir saskaņā ar komitejas atzinumu.

Ja pasākumi nav saskaņā ar komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja trīs mēnešos pēc tam, kad Komisija iesniegusi jautājumu izskatīšanai Padomē, tā nav pieņēmusi lēmumu, ierosinātos pasākumus pieņem Komisija.

20. pants

Pārejas noteikumi

1. Kamēr kompetentās iestādes vēl nav paveikušas šīs direktīvas 5. pantā noteiktos pasākumus, attiecībā uz esošajām iekārtām — saistībā ar to veiktajām darbībām, kas uzskaitītas I pielikumā — piemēro Direktīvas 84/360/EEK, Direktīvas 76/464/EEK 3., 5. panta, 6. panta 3. punkta un 7. panta 2. punkta noteikumus un noteikumus, kuri attiecas uz atļauju izsniegšanas sistēmu II pielikumā minētajās direktīvās, neierobežojot Direktīvā 88/609/EEK paredzētos izņēmumus.

2. Šā panta 1. punktā minēto direktīvu attiecīgie noteikumi par atļauju izsniegšanas sistēmu neattiecas uz iekārtām, kuras šīs direktīvas ieviešanas dienā attiecībā uz I pielikumā minētajām darbībām ir jaunas.

3. Direktīva 84/360/EEK tiek atcelta pēc 11 gadiem no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

Tiklīdz attiecībā uz iekārtu ir veikti 4., 5. vai 12. pantā paredzētie pasākumi, uz tām iekārtām, uz kurām attiecas šī direktīva, vairs neattiecas Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 3. punktā noteiktais izņēmums.

Vajadzības gadījumā pēc Komisijas priekšlikuma Padome izdara grozījumus II pielikumā minēto direktīvu attiecīgajos noteikumos, lai tās pielāgotu šīs direktīvas prasībām līdz pirmajā punktā minētās Direktīvas 84/360/EEK atcelšanas dienai.

21. pants

Ieviešana

1. Dalībvalstis pieņem normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai panāktu atbilstību šīs direktīvas prasībām ne vēlāk kā trīs gadus pēc tās stāšanās spēkā. Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu svarīgākos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

22. pants

Šī direktīva stājas spēkā 20. dienā pēc publicēšanas.

23. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1996. gada 24. septembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

E. FITZGERALD

I PIELIKUMS

DIREKTĪVAS 1. PANTĀ MINĒTO RŪPNIECISKO DARBĪBU VEIDI

1. Šī direktīva neattiecas uz iekārtām vai iekārtu daļām, kuras izmanto jaunu produktu un procesu pētniecībai, izstrādei un testēšanai.
2. Turpmāk norādītās robežvērtības visumā attiecas uz ražošanas jaudām vai apjomiem. Gadījumos, kad viens operators vienā iekārtā vai vienā teritorijā veic vairākas darbības, kuras iekļautas vienā apakšpozīcijā, šādu darbību jaudas ir jāsaskaita.
  1. **Enerģētikas nozares**
    - 1.1. Sadedzināšanas iekārtas ar nominālo siltumspēju virs 50 MW ⁽¹⁾;
    - 1.2. Minerāleļļas un gāzes pārstrādes rūpnīcas;
    - 1.3. Koksa krāsnis;
    - 1.4. Akmeņogļu gazifikācijas un šķidrināšanas iekārtas.
  2. **Metālu ražošana un pārstrāde**
    - 2.1. Metāla rūdu (ieskaitot sēra rūdu) apdedzināšanas vai saķepināšanas iekārtas.
    - 2.2. Čuguna vai tērauda ražošanas iekārtas (pirmējā vai otrējā kausēšana), tostarp liešanas iekārtas, kuru jauda ir lielāka par 2,5 tonnām stundā;
    - 2.3. Melno metālu pārstrādes iekārtas:
      - a) karstās velmētavas ar jaudu, kas lielāka par 20 tonnām neapstrādāta tērauda stundā;
      - b) kaltuves ar āmuriem, kuru enerģija ir lielāka par 50 kilodžouliem uz vienu āmuru, ja patērētā siltumspēja ir lielāka par 20 MW;
      - c) metāla aizsargpārklājumu uzkausēšana ar jaudu, kas lielāka par 2 tonnām neapstrādāta tērauda stundā;
    - 2.4. Melno metālu lietuves ar ražošanas jaudu, kas lielāka par 20 tonnām dienā;
    - 2.5. Iekārtas
      - a) neattīrītu krāsaino metālu ražošanai no rūdas, koncentrātiem vai otrreizējām izejvielām metalurģiskos, ķīmiskos vai elektrolītiskos procesos;
      - b) krāsaino metālu kausēšanai, tostarp legēšanai, ieskaitot reģenerētus produktus (rafinēšana, liešana u.c.) ar kausēšanas jaudu, kas svinam un kadmijam ir lielāka par 4 tonnām dienā, bet visiem pārējiem metāliem — lielāka par 20 tonnām dienā;
    - 2.6. Iekārtas metālu un plastmasu virsmas elektrolītiskai vai ķīmiskai apstrādei, ja apstrādes tvertņu tilpums ir lielāks par 30 m³.
  3. **Minerālu rūpniecība**
    - 3.1. Iekārtas cementa klinkera ražošanai rotācijas krāsnīs ar ražošanas jaudu, kura lielāka par 500 tonnām dienā, vai kaļķa ražošanai rotācijas krāsnīs ar ražošanas jaudu, kas lielāka par 50 tonnām dienā, vai citu veidu krāsnīs, kuru jauda ir lielāka par 50 tonnām dienā;
    - 3.2. Iekārtas azbesta ražošanai un tādu izstrādājumu ražošanai, kuru pamatā ir azbests;
    - 3.3. Tādas iekārtas stikla ražošanai, iekaitot stiklšķiedras ražošanu, kuru kausēšanas jauda ir lielāka par 20 tonnām dienā;
    - 3.4. Tādas iekārtas minerālvielu kausēšanai, iekaitot minerālšķiedru ražošanu, kuru kausēšanas jauda ir lielāka par 20 tonnām dienā;
    - 3.5. Tādas iekārtas keramikas izstrādājumu ražošanai, tos apdedzinot, — jo īpaši dakstiņu, ķieģeļu, ugunsizturīgo ķieģeļu, flīžu, keramikas izstrādājumu vai porcelāna izstrādājumu ražošanai, kuru ražošanas jauda ir lielāka par 75 tonnām dienā un/vai krāsns ietilpība lielāka par 4 m³, un krāsns krāvuma blīvums lielāks par 300 kg/m³.
  4. **Ķīmiskā rūpniecība**

Ražošana attiecībā uz šajā iedaļā iekļautajiem darbības veidiem ir rūpnieciska ražošana, ķīmiski pārstrādājot 4.1 līdz 4.6 punktā uzskaitītās vielas vai vielu grupas

⁽¹⁾ Direktīvas 88/609/EEK materiāla rakstura prasības attiecībā uz esošajām iekārtām ir spēkā līdz 2003. gada 31. decembrim.

- 4.1. Ķīmiskās iekārtas pamata organisko ķīmisko vielu ražošanai, piemēram:
- parasto ogļūdeņražu (lineāru vai ciklisku, piesātinātu vai nepiesātinātu, alifātisku vai aromātisku) iegūšanai;
  - skābekli saturošu ogļūdeņražu, piemēram, spirtu, aldehīdu, ketonu, karbonskābju, esteru, acetātu, ēteru, peroksīdu, epoksīdsveķu iegūšanai;
  - sēru saturošu ogļūdeņražu iegūšanai;
  - slāpekli saturošu ogļūdeņražu, piemēram, amīnu, amīdu, nitrozosavienojumu, nitrosavienojumu vai nitrātsavienojumu, nitrilu, cianātu, izocianātu iegūšanai;
  - fosforu saturošu ogļūdeņražu iegūšanai;
  - halogēnogļūdeņražu iegūšanai;
  - metālorganisko savienojumu iegūšanai;
  - galveno plastmasas materiālu (polimēri, sintētiskās šķiedras un celulozes šķiedras) iegūšanai;
  - sintētiskā kaučuka iegūšanai;
  - krāsvielu un pigmentu iegūšanai;
  - virsmas aktīvo vielu iegūšanai;
- 4.2. Ķīmiskās iekārtas pamata neorganisko ķīmisko vielu ražošanai, piemēram:
- tādu gāzu iegūšanai kā amonjaks, hlors vai hlorūdeņradis, fluors vai fluorūdeņradis, oglekļa oksīdi, sēra savienojumi, slāpekļa oksīdi, ūdeņradis, sēra dioksīds, karbonilhlorīds;
  - tādu skābju iegūšanai kā hromskābe, fluorūdeņražskābe, fosforskābe, slāpekļskābe, hlorūdeņražskābe, sērskābe, oleums, sērskābes;
  - tādu bāzu iegūšanai kā amonija hidroksīds, kālija hidroksīds, nātrija hidroksīds;
  - tādu sāļu iegūšanai kā amonija hlorīds, kālija hlorāts, kālija karbonāts, nātrija karbonāts, perborāts, sudraba nitrāts;
  - nemetālu, metālu oksīdu vai citu neorganisku savienojumu, piemēram, kalcija karbīda, silīcija, silīcija karbīda iegūšanai;
- 4.3. Ķīmiskās iekārtas fosforu, slāpekli vai kāliju saturošu mēslošanas līdzekļu (vienkāršo vai kombinēto minerālmēsļu) ražošanai;
- 4.4. Ķīmiskās iekārtas augu aizsardzības līdzekļu un biocīdu ražošanai;
- 4.5. Iekārtas pamata farmaceitisku preparātu ražošanai ķīmiskos vai bioloģiskos procesos;
- 4.6. Ķīmiskās iekārtas sprāgstvielu ražošanai.
- 5. Atkritumu apsaimniekošana**
- Neierobežojot Direktīvas 75/442/EEK 11. panta noteikumus un 3. pantu Padomes Direktīvā 91/689/EEK (1991. gada 12. decembris) par bīstamajiem atkritumiem ⁽¹⁾:
- 5.1. Tādas iekārtas bīstamo atkritumu apglabāšanai vai reģenerācijai, kā noteikts sarakstā, kas minēts Direktīvas 91/689/EEK 1. panta 4. punktā, Direktīvas 75/442/EEK pielikumos II. A un II. B (darbības R1, R5, R6, R8 un R9), kā arī Padomes Direktīvā 75/439/EEK (1975. gada 16. jūnijs) par atkritumeļļu apglabāšanu ⁽²⁾, kuru jauda ir lielāka par 10 tonnām dienā;
- 5.2. Sadržīves atkritumu sadedzināšanas iekārtas, kuras noteiktas Padomes Direktīvā 89/369/EEK (1989. gada 8. jūnijs) par jaunu sadzīves atkritumu sadedzināšanas iekārtu radītā gaisa piesārņojuma novēršanu ⁽³⁾ un Padomes Direktīvā 89/429/EEK (1989. gada 21. jūnijs) par esošo sadzīves atkritumu sadedzināšanas iekārtu radītā gaisa piesārņojuma samazināšanu ⁽⁴⁾ un kuru jauda ir lielāka par 3 tonnām stundā;
- 5.3. Tādas iekārtas nebīstamo atkritumu apglabāšanai, kā noteikts Direktīvas 75/442/EEK II. A pielikuma D8 un D9 pozīcijā, kuru jauda ir lielāka par 50 tonnām dienā
- 5.4. Atkritumu poligoni, kuros dienā apglabā vairāk par 10 tonnām un kuru kopējā ietilpība ir lielāka par 25 000 tonnu, izņemot inerto atkritumu poligonus.
- 6. Citas darbības**
- 6.1. Rūpnieciskas iekārtas šādu izstrādājumu ražošanai:
- celulozes ražošanai no koksnes vai citiem šķiedrainiem materiāliem;
  - papīra un kartona ražošanai ar ražošanas jaudu, kas pārsniedz 20 tonnas dienā;
- 6.2. Šķiedru vai tekstilmateriālu priekšapstrādes (piemēram, mazgāšanas, balināšanas, merserizācijas) vai to krāsošanas iekārtas, kuru pārstrādes jauda ir lielāka par 10 tonnām dienā;
- 6.3. Tādas iekārtas ādu miecēšanai, kuru pārstrādes jauda ir lielāka par 12 tonnām gatavo izstrādājumu dienā;

⁽¹⁾ OV L 377, 31.12.1991., 20. lpp. Direktīvu groza Direktīva 94/31/EK (OV L 168, 2.7.1994., 28. lpp.).

⁽²⁾ OV L 194, 25.7.1975., 23. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).

⁽³⁾ OV L 163, 14.6.1989., 32. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 203, 15.7.1989., 50. lpp.

- 6.4. a) Kautuves ar liemeņu ražošanas jaudu, kas lielāka par 50 tonnām dienā;
- b) Apstrādes un pārstrādes iekārtas pārtikas produktu ražošanai no:
- dzīvnieku izcelsmes izejvielām (izņemot pienu) ar gatavās produkcijas ražošanas jaudu, kas lielāka par 75 tonnām dienā,
  - augu izcelsmes izejvielām ar gatavās produkcijas ražošanas jaudu, kas lielāka par 300 tonnām dienā (vidēji ceturksnī);
- c) Piena apstrādes un pārstrādes iekārtas, kurās pieņem vairāk nekā 200 tonnas piena dienā (vidēji gadā);
- 6.5. Tādas iekārtas dzīvnieku liķu un dzīvnieku izcelsmes atkritumu apglabāšanai vai pārstrādei, kuru jauda lielāka par 10 tonnām dienā
- 6.6. Iekārtas intensīvai putnu vai cūku audzēšanai ar vairāk nekā:
- a) 40 000 vietām mājputniem;
  - b) 2 000 vietām gaļas cūkām (virs 30 kg), vai
  - c) 750 vietām sivēnmātēm;
- 6.7. Tādas iekārtas vielu, objektu vai produktu virsmas apstrādei, izmantojot organiskos šķīdinātājus — jo īpaši apretēšanai, iespiešanai, pārklāšanai, attaukošanai, impregnēšanai, līmēšanai, apdrukāšanai, tīrīšanai vai piesūcināšanai — kuru jauda ir lielāka par 150 kg stundā vai lielāka par 200 tonnām gadā
- 6.8. Iekārtas ogles (cietās ogles) vai elektrografīta ražošanai, izmantojot sadedzināšanu vai grafitizāciju
-

II PIELIKUMS

DIREKTĪVAS 18. PANTA 2. PUNKTĀ UN 20. PANTĀ MINĒTO DIREKTĪVU SARAKSTS

1. Direktīva 87/217/EEK par vides piesārņojuma ar azbestu novēršanu un samazināšanu.
  2. Direktīva 82/176/EEK par robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz dzīvsudraba emisiju sārnu metālu hlorīdu elektrolīzes rūpniecībā.
  3. Direktīva 83/513/EEK par robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz kadmija emisijām.
  4. Direktīva 84/156/EEK par robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz dzīvsudraba emisijām nozarēs, kas nav sārnu metālu hlorīdu elektrolīze.
  5. Direktīva 84/491/EEK par robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz heksahlorcikloheksāna emisijām.
  6. Direktīva 86/280/EEK par emisiju robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz dažām bīstamām vielām, kas iekļautas Direktīvas 76/464/EEK pielikuma I sarakstā, kurā vēlāk izdarīti grozījumi ar Direktīvām 88/347/EEK un 90/415/EEK, ar kurām groza Direktīvas 86/280/EEK II pielikumu.
  7. Direktīva 89/369/EEK par jaunu sadzīves atkritumu sadedzināšanas iekārtu radītā gaisa piesārņojuma novēršanu.
  8. Direktīva 89/429/EEK par esošo sadzīves atkritumu sadedzināšanas iekārtu radītā gaisa piesārņojuma samazināšanu.
  9. Direktīva 94/67/EK par bīstamo atkritumu sadedzināšanu.
  10. Direktīva 92/112/EEK par procedūrām tādu programmu saskaņošanai, kuras paredzētas, lai samazinātu un galīgi likvidētu titāna dioksīda rūpniecības radīto piesārņojumu.
  11. Direktīva 88/609/EEK par noteiktu piesārņojošu vielu emisiju ierobežošanu gaisā no lielām atkritumu sadedzināšanas iekārtām, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 94/66/EK.
  12. Direktīva 76/464/EEK par piesārņojumu, ko rada dažas bīstamas vielas, kuras novada Kopienas ūdens vidē.
  13. Direktīva 75/442/EEK par atkritumiem, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/156/EEK.
  14. Direktīva 75/439/EK par atkritumeļļu apglabāšanu.
  15. Direktīva 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem
-

III PIELIKUMS

**ORIENTĒJOŠS TO GALVENO PIESĀRŅOJOŠO VIELU SARAKSTS, KURAS JĀŅEM VĒRĀ, JA TĀS
ATTIECAS UZ EMISIJAS ROBEŽVĒRTĪBU NOTEIKŠANU****GAISS**

1. Sēra dioksīds un citi sēra savienojumi
2. Slāpekļa oksīdi un citi slāpekļa savienojumi
3. Oglekļa oksīds
4. Gaistoši organiskie savienojumi
5. Metāli un to savienojumi
6. Putekļi
7. Azbests (suspendētas daļiņas, šķiedra)
8. Hlors un tā savienojumi
9. Fluors un tā savienojumi
10. Arsēns un tā savienojumi
11. Cianīdi
12. Vielas un preparāti, kuru kancerogēnās vai mutagēnās īpašības vai īpašības, kuras var ietekmēt reproduktīvo funkciju, darbojoties caur gaisu, ir pierādītas
13. Polihlordibenzodioksīni un polihlordibenzofurāni

ŪDENS

1. Halogēnorganiski savienojumi un vielas, kuras šādus savienojumus var veidot ūdens vidē
  2. Fosfororganiskie savienojumi
  3. Alvororganiskie savienojumi
  4. Vielas un preparāti, kuru kancerogēnās vai mutagēnās īpašības vai īpašības, kuras var ietekmēt reproduktīvo funkciju, ūdens vidē vai caur to ir pierādītas
  5. Stabili ogļūdeņraži un stabilas bioakumulējamas organiskas toksiskas vielas
  6. Cianīdi
  7. Metāli un to savienojumi
  8. Arsēns un tā savienojumi
  9. Biocīdi un augu aizsardzības līdzekļi
  10. Vielu suspensijas
  11. Vielas, kuras veicina eutrofikāciju (īpaši nitrāti un fosfāti)
  12. Vielas, kurām ir nelabvēlīga ietekme uz skābekļa līdzsvaru (un kuras var noteikt, izmantojot tādus parametrus kā BSP, ŪSP u.c.)
-

IV PIELIKUMS

Apsvērumi, kuri parasti vai īpašos gadījumos jāņem vērā, izvēloties 2. panta 11. punktā noteiktās labākās pieejamās metodes, ņemot vērā pasākuma iespējamās izmaksas un priekšrocības, kā arī piesardzības un profilakses principus:

1. Mazatkritumu tehnoloģiju izmantošana;
  2. Mazāk kaitīgu vielu izmantošana;
  3. Procesos radušos un izlietoto vielu un, attiecīgos gadījumos, arī atkritumu reģenerācijas un pārstrādes veicināšana;
  4. Līdzīgi darbības procesi, iekārtas vai metodes, kas sekmīgi izmēģinātas rūpnieciskā mērogā;
  5. Tehnoloģiskie sasniegumi, izmaiņas zinātnes atziņās un atklājumos;
  6. Attiecīgo emisiju īpašības, iedarbība un apjoms;
  7. Termiņi jaunu vai esošo iekārtu nodošanai ekspluatācijā;
  8. Labāko pieejamo metožu ieviešanai vajadzīgais laiks;
  9. Procesā izmantojamo izejvielu (arī ūdens) patēriņš un īpašības, un to energoefektivitāte;
  10. Nepieciešamība novērst vai samazināt līdz minimumam emisiju kopējo ietekmi uz vidi un ietekmes uz vidi risku;
  11. Nepieciešamība novērst negadījumus un samazināt to nevēlamo ietekmi uz vidi;
  12. Informācija, kuru publicējusi Komisija, ievērojot 16. panta 2. punktu, vai starptautiskās organizācijas.
-